

OUDERS RICHTEN SCHOOL OP VOOR DOCHTER

ONDERNEMERS TAMARA EN SVEN AAN HET WOORD

Tamara Nolens en Sven Van de Velde zijn de trotse ouders van Tomeo (17) en Oa (14). Sven is blind en Oa heeft het zeldzame SYNGAP1-syndroom. De zorg valt grotendeels op Tamara haar schouders, ze is mantelzorgster voor zowel haar echtgenoot als voor hun dochter. Desondanks zijn Tamara en Sven ambitieuze ondernemers. Zij hebben samen een B&B opgericht in hartje Antwerpen, alsook twee vzw's. Nadat er in geen enkele school plaats was voor hun dochter, ontstond hun nieuwste project: een kerk omtoveren in een school. "Als er niet genoeg scholen zijn, dan richten we er toch zelf een op."

Welke diagnose heeft Oa?

Tamara: "Bij haar geboorte leek Oa een gezond kind, maar na enkele maanden merkten we dat ze een fysieke en mentale achterstand had."

Sven: "Na veel onderzoeken kreeg Oa de diagnose SYNGAP1-syndroom. Toen ze die diagnose kreeg, waren er maar 250 andere mensen met hetzelfde syndroom in de wereld. Aangezien Oa de mentale leeftijd van vier jaar heeft, kunnen we haar eigenlijk nooit alleen laten. Dan kan ze zomaar met vuur beginnen spelen of uit een raam gaan hangen."

Jullie hebben een PAB voor Oa. Waaraan besteden jullie dat?

Tamara: "Klopt. Anderhalf jaar geleden, toen Oa dertien jaar oud was, kregen wij een PAB. Daarvoor regelden en betaalden we alles zelf."

Sven: "We besteden het budget aan transport en dagopvang. Wat overblijft gebruiken we voor Helper, met name een hospitaalleerkracht, burens of vrienden. Met deze mensen is Oa vertrouwd en ze doen activiteiten met educatieve doeleinden. Tijdens de schoolvakanties gaat ze ook naar een dagbesteding met paarden."

Tamara: "Ik moet wel zeggen dat het in het begin moeilijk was om hulp te vragen en te krijgen. We hebben zo lang alles zelf gedaan en ik had dus moeite om de zorg uit handen te geven. Dat gaat zelfs gepaard met schuldgevoelens. Maar nu kan ik wel meer tijd en energie steken in onze B&B, Koto, en onze twee vzw's en kan ik meer voor mezelf zorgen. Ik heb namelijk een rughernia, dus het is heel fijn om mensen te kunnen inschakelen om te helpen met Oa."

Hoe zijn jullie bij absoluut vzw terechtgekomen en wat is jullie ervaring?

Tamara: "We hebben contact opgenomen met absoluut vzw nadat Oa haar budget had gekregen. We hadden in het verleden al contact gehad met KVG en zij hadden ons naar jullie doorverwezen."

Sven: "Ja en wij zijn tevreden over absoluut vzw, anders waren we ondertussen bij een andere bijstandsorganisatie gaan aankloppen."

Tamara: "Klopt. Voor mij is het belangrijkste dat we één contactpersoon hebben of maximum twee contactpersonen. Je bouwt namelijk een vertrouwensband op. Tijdens de gesprekken met de coach toon je uiteindelijk een zwakte, dat is niet altijd eenvoudig. De coaches die we over de vloer hebben gehad zijn steeds heel vlot. Wij zijn dan ook heel tevreden over de hulp die coach Alicia ons tot nu toe heeft geboden. Je moet namelijk een systeem vinden in de administratie van je budget, wat niet altijd eenvoudig is. Wat ik dus enorm goed vind, is dat Alicia haar systeem heeft laten zien en ik vond dat super goed en duidelijk! Opeens zag ik de logica en kon ik mijn eigen systeem optimaliseren. Dat geeft zo'n fijn gevoel dat ik dat nu beheers. Ik blijf wel de hulp van Alicia inschakelen om de administratie jaarlijks na te kijken, want dat geeft me gemoedsrust."

Hoe is jullie vzw Charity Cookies/Helpende Handjes ontstaan?

Sven: Nederlanders die in onze B&B verbleven, vertelden eens over de tovertafel. Dat is een soort interactieve beamer, waarmee ouderen met dementie, (jong)volwassenen met een

mentale beperking en kinderen met een ondersteuningsbehoefte spelenderwijs kunnen leren. Wij hebben erover verteld aan Ritmica, de school van Oa. De school had geen budget voor de tovertafel, maar wij als ondernemers bleven niet bij de pakken zitten."

Tamara: "Inderdaad, wij dachten 'als je geen budget hebt, moet je dat creëren.' Dat was rond de periode van de wafel- en taartenverkopen. Wij vinden die wafels en taarten vaak onpersoonlijk en dat ze heel industrieel smaken. Zo zijn wij op het idee gekomen: laten we een heerlijk, eerlijk koekje maken dat gebakken wordt door mensen met een beperking. De koekjes worden dus lokaal gemaakt en bovendien is de verpakking 100% ecologisch. Charity Cookies is de internationale handelsnaam, Helpende Handjes is de handelsnaam in België en Nederland."

Sven: "Als mensen geld willen inzamelen voor een bepaald doel, voor een instelling of voor een school, dan kopen ze de koekjes bij ons. Ze kopen de koekjes goedkoper aan en verkopen die aan marktconforme prijzen, dus het geld zit ineens bij de mensen die het inzamelen."

Wat doen jullie met de vzw U/TURN?

Sven: "Met project U/TURN organiseren we avontuurlijke trektochten over heel de wereld voor mensen met een beperking. We laten ze zien dat ze meer kunnen dan ze denken. Onder andere Pascal Braeckman en Koen Wauters zijn sympathisanten van het project U/TURN en ondertussen vrienden geworden. Zij zorgen voor meer draagvlak."

Waarom hebben jullie beslist om zelf een school op te richten?

Sven: "Wij waren zeer tevreden over Ritmica, de lagere school van Oa. Maar een geschikte middelbare school vinden was een ander paar mouwen. In Antwerpen alleen al staan 737 kinderen op de wachtlijst. Ons idee was dan 'als er niet genoeg scholen zijn, dan richten we er toch zelf een op.'"

Hoe is het proces van de school tot nu toe verlopen en wat staat jullie nog te wachten?

Sven: "Aangezien de school een erkende instelling moet zijn, hebben wij verschillende scholen aangesproken. Zo hopen we een nieuwe vestiging van een bestaande school te openen, in plaats van een geheel nieuwe school op te richten. Wij hebben aan tafel gezeten met Ben Weyts en zijn kabinet en zij willen meer vestigingen creëren en ze staan dus volledig achter ons project. De locatie hebben we al, namelijk een kerk in Boom."

Tamara: "Wij geloven in kleinschaligheid voor onze toekomstige school. We willen eigenlijk een kleine gemeenschap creëren, bestaande uit zowel mensen die in armoede leven als mensen die niet in armoede leven. We willen een gemeenschap creëren waar men elkaar helpt en waar het verder gaat dan alleen het onderwijs van de kinderen. Het wordt een soort familie. In de kerk, die we gaan omtoveren in een school, komen allerlei ateliers en leer mogelijkheden: een bakatelier, een kleiatelier, een koffiehuis, een winkeltje... Maar de ruimtes gaan ook multifunctioneel worden ingezet, dus externe personen mogen er ook gebruik van maken. De nadruk blijft natuurlijk op kleinschaligheid en elkaar helpen. Alleen zo zorg je voor een grote draagkracht, waarin je andere mensen draagt, maar zelf ook wordt gedragen."

“Onze hoogtepunten van 2022 waren vooral mogelijk dankzij het PAB.”

Foto: Doreen Dierckx

Wat was jullie hoogtepunt van 2022?

Tamara: "Onze hoogtepunten van 2022 waren vooral mogelijk dankzij het PAB, het budget heeft voor mij namelijk meer betekend dan alleen het financiële aspect. Ten eerste besepte ik plots dat ik weer tijd en energie had om voor mezelf te zorgen. Dat is wel een proces: ik kamp nog altijd met schuldgevoelens als ik tijd voor mezelf neem. Ten tweede heb ik nu tijd en ruimte om te beseffen dat ik mijn gezonde zoon zo lang, onbewust, opzij heb gezet. Ondanks alles heeft hij al zo veel bereikt en nu heb ik eindelijk de tijd en de ruimte om dat te aanschouwen en te appreciëren. Ten derde hebben wij de kerk in erfpacht gekregen. We hebben dus hard aan dat doel kunnen werken, dat was ook echt een hoogtepunt."

Waar kijken jullie het meeste naar uit in 2023?

Tamara: "Wij willen in 2023 onze gezondheid behouden. Al de rest komt wel in orde. Maar als ik een doel mag stellen, dan wil ik het bakatelier openen en een bedrijf vinden dat de haalbaarheidsstudie van 20 000 euro van de kerk wil financieren. Dat is het dossier met de herbestemming van de kerk en daarmee kunnen we verder werken aan onze droom. Maar het allerbelangrijkste: nog meer quality time hebben met ons gezin, familie en vrienden."

Meer weten over helpende handjes?
Ga naar www.helpendehandjes.be